

werd verdedigd door den advocaat Zeeman 1), maar Bontekoe verdedigde zichzelf en won zijne zaak, zegt Overkamp, ten aanhoore eene groote menigte. Maar een spotschrift beweerde, dat hij veroordeeld werd en zijn proces toen in den Haag aan een spijker hing. Zijn geldmiddelen waren intusschen door het gebeurde zeer verachterd, en wij kunnen vermoeden dat zijne benijders niet verzuimd hebben, van de opspraak door zijne huiselijke oneenigheid verwekt partij te trekken. Althans hij vond het raadzaam Alkmaar te verlaten en zich naar de Rijk te begeven.

Had hij in de beide laatste jaren zijne vrije uren aan de beoefening der latijnsche taal en oudheid gewijd, thans geraakte hij aan het onderzoek der geschriften van Descartes, en, daardoor voorgelicht, weder ijverig aan de scheikunde. Vernemende, dat professor Crane de door de wijsbegeerte van Descartes verbeterde geneeswijze onderwees, toog hij op nieuw naar Leiden, deed zich den 27 April 1674 weder als student inschrijven, en hoorde nevens de lessen van Crane ook die van een hoogleeraar in de godgeleerdheid. Over deze studiën verschillen van den kant van Utrecht komende, trad hij wakker maar te heftig voor zijnen meester op. Den 9 Juli 1674 werd in de academische *Acta* aangeteekend, dat aan zekeren doctor Bontekoe, wegens zijn herhaaldelijk onbescheiden opponeeren en verwekken van onrust reeds somwijlen door den rector-magnificus vermaand zonder zijne manieren te veranderen, eindelijk, dewijl hij tegen het beding van den rector op nieuw op dezelfde wijze geopponeerd had, door den pedel, onder bedreiging van de zwaarste straf, het recht tot opponeeren ontzegd, maar dit hem, op zijn nederig verzoek, tegen den heer Swartenhengst 2) toegestaan was; en dat hij zich in dit geval behoorlijk had gedragen.

't Werd eerlang nog erger. Den 22 Januari van het volgende jaar werd in de resolutiën van curatoren en burgemeesteren het volgende geboekt: „in ervaringe gekomen synde dat eenige tyt herwaerts de disputatien ende publicque exercitien vande professoren inde selve universiteyt niet worden bejegent met soodanigh een respect ende veneratie als deselve wel komen te vereyschen maar dat in tegendeel verscheyde membra Academiae van tyt tot tydt ende nu nogh onlanx op den sesthiende dezer lopende maant Doctor vander Linden 3) ende Cornelis Bontekoe haer soo verre hebben vergeten

1) De alkmaarsche gebroeders Gualtherus en Jacobus Zeeman promoveerden den 10 Juli 1658 te Leiden met de kap tot meesters in de rechten, vereerd door Coccejus, Hornius, A. Neuhusius, H. Bruno, T. Puteanus e. a. met grieksche, latijnsche en nederduitsche gedichten. Gualtherus werd advocaat te 's-Gravenhage en deed den 15 April 1663 te Alkmaar zijn ondertrouw aanteekenen met Johanna Wester, j. d., te Amsterdam.

2) Den alkmaarder Johannes Swartenhengst, die, in het weeshuis opgevoed, in 1662 te Utrecht in de philosophie studeerde, werd den 8 Februari 1672 te Leiden vergund disputeren te presideeren, maar den 18 December 1675 deze bevoegdheid ontzegd, met verbod «eenige private Collegiën te houden off de academie te frequenteren». Hij was een groot liefhebber van den wijn, liep eens beschonken te water en riep, zich in den modder wentelende: «*sid itur ad astra*».

3) Geboren te Leiden, werd hij aldaar reeds op 13jarigen leeftijd, den 11 April 1659, als student ingeschreven. Hij promoveerde in de medicijnen, werd in 1679 predikant te Leidschendam en overleed in 1712.